

Осмия редовен конгресъ на читалищата въ България бѣ закритъ отъ г. Н. В. Ракитинъ¹⁾

Тоя конгресъ по своята многолюдность и по своята положителна работа остава ненадминатъ отъ досегашнитѣ читалищни конгреси. Той бѣ внушителенъ изразъ на разрастналото се читалищно движение. Следъ тоя конгресъ настѣпи, бихъ казалъ, нова ера въ живота на нашитѣ читалища и въ тоя на съюза. Читалищното дѣло доби силенъ тласкъ и правилна насока въ своето развитие.

Новоизбрания управителенъ съветъ се конституира въ заседанието си на 30 ноемврий 1925 год. както следва: председателъ Ст. Аргировъ, подпредседатели Ст. Чилингировъ и Ячо Хлѣбаровъ, секретаръ В. Класановъ, касиеръ К. Д. Мутафовъ и съветници: проф. М. Арnaudовъ, Ал. Паскалевъ, Ник. В. Ракитинъ и Сава Сжбевъ. Избранъ бѣ отъ управителния съветъ за редакторъ на сп. „Читалище“ Ячо Хлѣбаровъ; списанието ще встѣпи въ шеста годишнина и ще излиза месечно въ обемъ отъ 2 до 3 печатн коли. Открита бѣ подписка за събиране помощи отъ съюзенитѣ читалища за издръжка на съюза. Направи се достойние на читалищата новоприетия уставъ на съюза и се замолиха окръжнитѣ читалищни съюзи да съобразятъ своитѣ устави съ тоя на Върховния читалищенъ съюзъ. Въ духа на изказанитѣ мнения въ конгресътъ управителниятъ съветъ реши да уреди фондъ „построяване собственъ домъ на Върховния читалищенъ съюзъ въ България“, за която целъ да се изработи и уставъ, който да се докладва за удобрение въ бждещия читалищенъ конгресъ. За засилване срѣдствата на тоя фондъ управителниятъ съветъ въ заседанието си на 14 юлий 1926 год. решава да се разыграе отъ читалищния съюзъ една лотария, като се пуснатъ въ продажба 250,000 билети по 20 лв., при 808 печалби на обща стойность 1,000,000 лв.; разности по лотарията 500.000 лв. и вѣроятенъ чистъ приходъ отъ 3,500,000 лв., отъ която сума да се дадатъ на окръжнитѣ читалищни съюзи 2,500,000 и останалия 1,000,000 лв. за „Съюзния домъ“. Лотарията бѣ предприета, но завърши злополучно; нейния дефицитъ тежеше нѣколко години върху съюзнитѣ финансии. Тя нито бѣ организирана съ вещина, нито пъкъ можа да спечели саратници между читалищнитѣ дейци.

Презъ м. май 1926 год. бѣ организиранъ по инициатива на управителния съветъ първия наученъ читалищенъ съборъ въ гр. Шуменъ. На събора се четеха следнитѣ реформи: „Развитието на библиотекитѣ въ чужбина и у насъ“ отъ В. Класиновъ; „Археологическото и историческо значение на нашитѣ земи“ отъ проф. Гавр. Кацаровъ и „Шуменъ и неговитѣ околности въ археологическо отношение“ отъ Ив. Молловъ. Съборътъ остави дълбоки следи и впечатления у посетителитѣ. Историческиятъ прегледъ на библиотечното дѣло — отъ найотдавнашни времена показва презъ какви фази е минала библиотеката, за да добие днешната си форма на публична, общодостѣпна. Показа се какъ е гледано на писмения паметникъ отначало и на книгата отпосле. По-пълното изложение за състоянието, въ което се намира

¹⁾ Подробности за тоя конгресъ вижъ въ стенограф. протоколи напечатани въ сп. „Читалище“ (г. VI и VII, 1926, 1927).